

Gyermekprostitúció

KÉP	HANG
Tetőterasz, Budapest panoráma. Egy lány ül törökülésben a számítógép az ölében. Blogot ír. A kamera hátulról közelít, majd megáll. A kezét látjuk, ahogy ír, közben halljuk a szöveget, és a billentyűk kattogását. Megáll az írással, és felnéz. A kamera a kilátást mutatja (Budapest panoráma).	Mindig is szép lány voltam. Folyton arra biztattak, hogy nevezek be egy szépségversenyre. Sokra vihetném, modell lehetnék - mondogatták sokszor. Nem szálltam el, de néha én is úgy gondoltam, egy kis szerencsével tényleg befuthatnék, hogy karnyújtásnyira a siker. Limó meg minden. Hogy egyszer a város a lábaim előtt hever majd.
Csak ül, és nézi a várost. A várost, majd az arcát mutatjuk. Egy kép erejéig látszik, ahogy letép egy számot, egy oszlopra ragasztott hirdetésről.	16 múltam éppen, amikor megláttam azt a hirdetést. Ingyenes fotózást és jól fizető külföldi munkát ajánlottak szép lányoknak. Azt gondoltam, eljött az én időm.
Szobában lányos hancúrozás, tükör előtt illegeti magát, a haját igazgatja, különféle ruhákban pózol, a manökenek járását utánozza, barátnői nevetnek, mikor felveszi a manökenek jól ismert testtartását, konfettit szórnak rá.	Emlékszem milyen hosszan készültünk a fotózásra a csajokkal. Mindent megterveztünk, a frizurámat, a sminkemet, a körmömet, hogy milyen ruhákat vegyek föl. Már láttam magam a kifutón.
5-6 képből álló nyomasztó képsorozat, amely a közelgő bajt sejteti (NCIS, 24 szerű hatás). Árnyak, verés, ivás, drog, durva férfiak, egy-egy kép csupán. Az utolsó előtti kép kitarva, a lányt felülről mutatjuk. Egy ágyon fekszik összekuporodva. Nyílik az ajtó, egy férfi lép be, és meglazítja a nadrágja övét.	Atmoszféra, nevetés, a háttérben zene, koccintás, pofonok hangja. A képekhez illő környezet hangban is. Szöveg: Talán emiatt nem vettem észre az intő jeleket, a történetbe nem illő részleteket.
Fotózás. Vaku villog, a lány pózol. Az utolsó vakuvillanással vált a jelenet a sztriptízbárba.	A fotózás után rögtön lehúztak egy csomó pénzzel, bár a hirdetésben ezt még ingyen ajánlották. Valami jogdíjakról, meg nagy lehetőségekről szövegeltek. Tiszta rablás volt, de azt mondták, nagy terveik vannak velem. Nem hazudtak, tényleg voltak terveik, csak nem úgy, ahogy azt én gondoltam.
Nő a dobogón, rúdnál, vagy ketrecben, amire lehetőség van, zene, fények, kezek nyújtják a	Munkát ajánlottak, sok pénzt. Nekem, akinek soha egy petákja nem volt. Azt mondták, ne

pénzt. Négy-öt kép.	aggódjak, mindenki így kezdi, ez csak ideiglenes, amíg fel nem fedez magának valaki. Hát felfedeztek.
Táncos képek. Sráccal a bárpnál enyelgés, koccintás. A fickó összenéz a csapossal.	A táncos melő mondjuk nem pont olyan volt, aminek gondoltam, de eleinte egész jól ment. Sok buli, helyes pasik, én a színpadon. Az egyik srácba halálosan belezúgtam, és persze azt hittem, ő is szeret. Nem jöttem rá, hogy beetetés az egész.
Férfi az ágy szélén, tenyerébe temeti az arcát. A nő leül mellé, átkarolja.	Jött drámai történet, hogy tartozik a hely tulajának, de nincs pénze, ki fogják nyírni, én pedig mindent megtettem volna érte. Úgy történtek a dolgok, ahogy ők akarták. Felajánlották, hogy ledolgozhatom a tartozását. Az életemnél is jobban szerettem őt.
Végigmennek egy folyosón a klienssel, bemennek egy szobába. Csak a falra vetülő árnyékokból látszik, hogy meg is verik.	Idegen pasikkal kellett elmennem, szórakoztatni őket, ha érted, mire gondolok. Nem bántak kesztyűs kézzel velem, és néha gusztustalan dolgokat kértek. Fogoly lettem a saját életemben. Én csak az álmaimat követtem. Mi lett belőlük? Mi lett belőlem?
Szubjektív kamera, a lány szemszögéből. A “szerelme” ordítózik vele, felé üt. A fal mellett ül, összekuporodik, a férfi elé áll, kezében bőr öv. Aztán a lány menekül a klubból, kicsapódik az ajtó, és elfut az éjszakába.	A szerelmem lett a legfőbb ellenségem. Ha ellenkeztem megvert, ha nem hoztam elég pénzt, megvert, megalázott, megkínzott. Mintha a pokolba kerültem volna. Megtörték. Csoda, hogy megúsztam élve.
Gépel, fent ül a tetőterazon, befejezi a sztorit.	Nem kellett volna hinnem a csábító hazugságoknak. Észre kellett volna vennem, mire megy ki a játék. Hogy gondolhattam, hogy azzal, hogy eladom a testem, megmenthetek valakit? Látnom kellett volna a veszélyt, látnom kellett volna a jeleket. Ne a saját hibádból tanulj, tanulj az enyémből.